

Ministerieel besluit tot voorlopige bescherming als monument met overgangszone van Stenen windmolen Ter Rijst in Herzele

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 8, §1, 2°.

Procedurestappen en vormvereisten

Dit besluit kwam tot stand volgens de procedurestappen en de vormvereisten, beschreven in:

- het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1 tot en met 6.1.8,
- het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, artikel 6.2.1.

De volgende procedurestappen en vormvereisten zijn vervuld:

- de erfgoedwaarden zijn onderzocht;
- de resultaten van het onderzoek zijn opgenomen in een beschermingsdossier.
- advies over de bescherming van het onroerend goed werd gevraagd aan:
 - het college van burgemeester en schepenen van Herzele op 27 januari 2023;
 - de departementen of agentschappen van de Vlaamse overheid bevoegd voor omgeving, mobiliteit en openbare werken en landbouw en visserij op 27 januari 2023;
 - de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed op 27 januari 2023;
- de behandeling van de adviezen is opgenomen als bijlage bij dit besluit;
- de zakelijkrechthouders zijn op de hoogte gebracht van het ontwerp van de voorlopige bescherming op 27 januari 2023;
- de zakelijkrechthouders gaven geen opmerkingen.

Motivering

Het monument Stenen windmolen Ter Rijst in Herzele is van algemeen belang wegens de volgende erfgoedwaarden:

- de historische waarde:

Als graan- en (voormalige) oliemolen illustreert de Stenen molen Ter Rijst de belangrijke economische rol die windmolens speelden van de late 12de eeuw tot en met het interbellum.

De molen is bovendien een representatief en heel vroeg voorbeeld van de vrije molens die vanaf eind 18de eeuw massaal werden opgericht. Molens waren tijdens het ancien regime gekoppeld aan een feodaal recht, zoals de gelijknamige houten molen Ter Rijst in Herzele (Sint-Antelinks), waarvan de molenaar in 1794 de stenen molen Ter Rijst oprichtte. De molen van Sint-Antelinks was eigendom van de Norbertijnerabdij en zou verkocht worden als zwart goed. De molenaar wenste echter geen zwart goed te verwerven en opteerde daarom voor de nieuwe mogelijkheid om zelf een molen op te richten. Aan het molenbansysteem kwam een einde met de Franse wet van maart 1790, die bij de inlijving van de Nederlanden bij Frankrijk in 1795 ook in Vlaanderen van toepassing werd. Typisch voor deze nieuwe windmolens is dat ze opgetrokken werden op vrij gemakkelijk bereikbare plaatsen, langs steenwegen en op kruispunten. Ook bij de stenen molen Ter Rijst is dit het geval.

De molen bevat nog relatief veel eeuwenoude molenonderdelen, die als tastbare kapstukken het immateriële verhaal ondersteunen. Bij heel wat maalvaardige windmolens werd het houten binnenwerk bij restauratie volledig vervangen. Bij de Stenen windmolen Ter Rijst behield men onder andere de vaste en losse berrie, de bovenlantaarn, de moerbalken, de lantaarns van de drie steenkoppels, de vangtabel, de luias en het westelijk steenkoppel.

- de industrieel-archeologische waarde:

De industrieel-archeologische waarde wordt toegekend aan gebouwen waarvan de structuur specifiek is gericht op een bepaald productieproces. Dit is in het bijzonder het geval bij windmolens die in hun geheel beschouwd kunnen worden als machine. Uit het onderzoek van de windmolens in Vlaanderen blijkt dat de stenen molen Ter Rijst een heel herkenbaar, representatief en vroeg voorbeeld is van een grondzeiler, een windmolentype dat – vooral tijdens de 19de eeuw – veel toegepast werd in Vlaanderen en waarvan historisch 131 exemplaren bekend zijn, vooral in Oost- en West Vlaanderen. Vandaag zijn er in Vlaanderen nog 59 grondzeilers bewaard waarvan de stenen molen Ter Rijst één van slechts twaalf windmaalvaardige is.

Het windmolenerfgoed in Vlaanderen wordt – in tegenstelling tot bijvoorbeeld dat van Nederland – gekenmerkt door een rijke schakering aan regionale kenmerken. Ook de stenen molen Ter Rijst vertoont dergelijke regionale kenmerken zoals de kleine vensters, de vrij unieke zetelkap die verwantschap toont met de Zuid-Oost-Vlaamse ajuinen- of Saracenerkap (maar dan platter en zonder overstekende dakkapel boven de staart), het typisch Vlaams zetelkruiswerk en de mogelijkheid tot verhoging van daklijsten met spieën. In de stenen molen Ter Rijst is het historische productieproces van het malen van graan nog integraal en herkenbaar aanwezig, zowel wat het staande als het gaande werk betreft. De aanwezigheid van de complete installaties en de uitrusting vormt een meerwaarde. In verval geraakt na de Tweede Wereldoorlog, werd de molen vanaf eind jaren zeventig volgens de regels van de kunst windmaalvaardig gerestaureerd, waarbij relatief veel eeuwenoude molenonderdelen konden gerecupereerd worden. Ook de resten van de voormalige oliemolen (de kollergang) dragen bij tot deze waarde.

De stenen Molen Ter Rijst is windmaalvaardig en dit wordt ondersteund door de omgeving die, met name aan de zuidwestzijde, nog heel open is en voldoende windvang garandeert. Daarom omvat de bescherming een overgangszone.

- de technische waarde:

Het kruien van een bovenkruier onderging een hele evolutie. Oorspronkelijk was de draaibare kap van een bovenkruier een zetelkap, waarbij een met de kap meedraaiende berrie door middel van ringen op een aan de molenromp vastgemaakte zetel draaide. De

Stenen windmolen Ter Rijst is een zeldzaam voorbeeld van een bewaard archaïsch, typisch Vlaams zetelkruiswerk dat destijds heel representatief was, maar dat bij de meeste molens in de loop der tijden vervangen werd door een meer modern kruisysteem.

De bescherming omvat een overgangszone. De overgangszone wordt afgebakend in functie van het vrijwaren van de molenbiotoop die bijdraagt tot de industrieel-archeologische waarde. De molenbiotoop is de omgeving die van invloed is op het functioneren van de molen als maalwerktuig en deze omgeving wordt in de eerste plaats gekenmerkt door openheid. Met name aan de zuidwestzijde is deze context nog heel open maar voor de windvang is de volledige zone van 100 meter rond de molen van cruciaal belang en kan een zone van 400 meter rond de molen invloed hebben. Het afbakenen van deze overgangszone draagt bij tot de industrieel-archeologische waarde doordat:

- de windtoevoer en -afvoer in functie van de werking van de molen als machine gegarandeerd wordt;
- ze de visuele openheid bewaart: de zichtassen op de molen en het zicht vanaf de molen. Dit is van belang om functionele redenen, met name het goed kunnen inschatten van de weeromstandigheden;
- ze de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten ondersteunt wat essentieel is voor de werking als machine.

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
WONEN EN ONROEREND ERFGOED BESLUIT:

Artikel 1. De volgende onroerende goederen worden voorlopig beschermd als monument: Stenen windmolen Ter Rijst, Hoogstraat 171 in Herzele, bij het kadaster bekend als: Herzele, eerste afdeling, sectie B, perceelnummer 1046A.

De volgende onroerende goederen worden voorlopig beschermd als overgangszone bij het monument: Molenbiotoop van stenen windmolen Ter Rijst, Hoogstraat 138, 138a, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152 159, 161, 163, 165, 167, 169 en zonder nummer en Koekelberg 5 en zonder nummer, bij het kadaster bekend als: Herzele, eerste afdeling, sectie B, perceelnummers 650E, 649M, 647L, 647K, 647F, 646X, 646W, 646V, 646Y, 646R, 646H, 646Z, 534X, 534Y, 533N, 532C, 1055C, 1054X, 1054W, 1054Z, 1053F, 1047D, 1045A, 1044A, 1043A, 1042A, 1041A, 1049C, 1050A, 1051, 1052, 1056A en deel uitmakend van het openbaar domein (Hoogstraat en Koekelberg).

Het plan met de aflijning en de plaats van aanplakking van het bericht over het openbaar onderzoek is opgenomen als bijlage 1 bij dit besluit.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van het monument is opgenomen als bijlage 2 bij dit besluit.

Art. 2. De erfgoedwaarden van het monument zijn:

- 1° de historische waarde;
- 2° de industrieel-archeologische waarde;
- 3° de technische waarde.

De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument zijn:

De stenen windmolen Ter Rijst is een in 1794 opgetrokken windmaalvaardige molen van het type bovenkruier (grondzeiler) met kenmerkende brede kuip en zetelkap, stalen gelast gevlucht en drie steenkoppels.

Het staande werk

De romp bestaat uit een witgeverfde, sterk conische kuip van 10,60 meter hoog. De binnendiameter aan de basis op de meelvloer is 8,40 meter, de bovenste diameter, eveneens binnenin is 4,80 meter. De zolderhoogte zijn voor de meel-, steen- en luizolder telkens circa 3 meter en voor de kapzolder, tot aan de bovenrand van de romp, 1,60 meter. De vloer op de begane grond (meelzolder) bestaat uit bakstenen die op hun kant liggen, de zolders zijn in hout en verbonden met houten steektrappen. De inkomdeuren liggen op de zuidoost-noordwest as. De vensters zijn vrij klein en segmentboogvormig (twee op de meelvloer, vier op de steenzolder en één op de luizolder) met metalen ramen.

De zetelkap is bedekt met eiken leien en heeft een afhangende en gebekte houten rand die de olmen kruivloer moet beschermen, een eg en ijzeren trekstang en een windijzer in de vorm van een ezel. Het zetelkruiswerk bestaat uit een vast raamwerk in berrievorm dat ter hoogte van de kapzolder in het metselwerk zit. In dit raamwerk ligt een ijzeren ring met een opstaande binnenrand waarin een gelijkaardige ring past die gevat zit in het bewegende raamwerk. Dit bestaat uit een tweede berrie met twee korte en twee lange, onderling met elkaar verbonden berriebalken. Die laatste zijn door middel van drie stijlen met de onderkant van de daklijsten verbonden. Die daklijsten kunnen enkele centimeters verhoogd worden met spieën. Om de molenkap in evenwicht te houden lopen twee houten wielen met een diameter 30 centimeter en ijzeren beslag, zowel onder de windpulp als onder de pinnebalk, over de olmen kruivloer die plaatselijk met een ijzeren plaat is belegd. De flanken van de kap zweven boven de liggende rand, via de straalhouten in de buitenflanken van de daklijsten, en de spantring waarop de dakspanten staan.

De molen heeft niet alleen een korte spruitbalk met twee korte zwepen maar ook een lange spruitbalk – die doorheen de volledige molenkap loopt – en twee lange schoren. De staart is opgetrokken aan een driehoekige eg die vertrekt bij de bovenkanten van de daklijsten en rust op een dwarsbalk die op de toppen van de daklijsten ligt, alles in hout. De houten kruihaspel heeft een gietijzeren overbrenging en werkt met een ijzeren zwengel.

Het draaiende werk

De molen heeft een metalen gelast wiekenkruis (Peel fabricaat) met een lengte van circa 24 meter met 30 scheden en vaste windplanken. De zeeg is traditioneel Vlaams (relatief vlak). Het achterhek is circa 1,50 meter breed en het voorhek circa 34 centimeter. De rechte gietijzeren askop, heeft asgaten van 80 op 35 op 32 centimeter. De eiken molenas heeft bij de askop zijden van circa 65 centimeter.

Op de begane grond staan een houten verhoog met twee treden waarboven twee meelgoten uitmonden, en drie gekruiste pasbruggen.

Op de steenzolder zijn drie steenkoppels aanwezig waaronder een 16der (1,40 meter) kunststeenkoppel, een Engelse 18der (1,60 meter) en een Frans natuursteenkoppel van 1,80 meter. Alle koppels hebben tweetakrijnen en een ijzeren hoed op het peerijzer. De steenkisten, meelkisten en toebehoren zijn bewaard. Twee steenkoppels hebben gekruiste vondels en pasbruggen. Het Franse koppel heeft enkel een vondel. De lichtevlegels zijn dubbel en werken als schaar. Ze hebben wieltjes en touwwerk. Voor het opentrekken van de stenen is er een vrij unieke steentrommel (met een diameter van

1,80 meter en een as van 4,20 meter) en een haspel (een houten klos met een diameter van 25 centimeter en vier handspaken). Voor het derde steenkoppel is er een galg. Verder staat op de steenzolder een haverbreker.

Op de luizolder wordt de lui aangedreven door intrekken in het kroonwiel. Het wieltje op de luias is een tapwiel.

Het spoorwiel heeft 62 essen kammen met een steek van 11 centimeter. Twee spillegelopen hebben respectievelijk 23 vrij recente azijnhouten (Engelse koppen) en 27 essen spillen (Frans koppel). Een oud schijfloop heeft 23 beuken staven. Het vangwiel – een gewezen armwiel – heeft 52 beuken kammen met een steek van 14,5 centimeter. De lantaarn heeft 34 essen spillen. De overbrengingsverhouding voor het kleinste steenkoppel en het kunststeenkoppel (met een lantaarn van 23 staven) bedraagt 4,12, voor het andere 3,5. Er is een ijzeren hoepelvang (met een wilgen schoot en met een vangtrommel), een keervang en een houten vangsabel.

De molen bewaart enkele restanten van de tot circa 1910 in gebruik zijnde oliemolen. Op de staande as, onder het spoorwiel, zit een overschot van een schijfloop die diende voor de aandrijving van zowel het spoorwiel van de kollergang als van de bonkelaar op de tuimelas van de slagbanken. Eén plettersteen (diameter 2,05 meter met een centrale asopening van 25 centimeter in het vierkant) ligt op de hoek van het perceel langs de straatzijde, ten noordwesten van de molen.

Art. 3.1. De beheersdoelstellingen voor het monument zijn:

- 1° het behoud van de erfgoed-kenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden. Dit veronderstelt vakkundig onderhoud en indien nodig conserverende ingrepen. Bewaren gaat steeds voor op vernieuwen. Nieuwe ingrepen en wijzigingen in het gebruik van de molen vereisen een geïntegreerde aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht van de molen niet wordt overschreden;
- 2° het behoud als windmaalvaardige molen, met betrekking tot zowel het interieur als het exterieur en het perceel.

Art. 3.2. De beheersdoelstellingen voor de overgangszone zijn:

- 1° het blijvend verzekeren van de huidige windtoevoer en -afvoer. Verder is het wenselijk om ingrepen te ondersteunen die de windtoevoer en -afvoer verbeteren in functie van de werking van de molen als machine;
- 2° het vrijwaren van de bestaande visuele openheid: het zicht vanaf de molen (om functionele redenen, met name het goed kunnen inschatten van de weeromstandigheden) en het zicht op de molen. Verder is het wenselijk om ingrepen te ondersteunen die de visuele openheid versterken;
- 3° het vrijwaren van de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten wat ook essentieel is voor de werking als machine, bijvoorbeeld door het behoud en onderhoud van een molenweg die ook dienst kan doen voor onderhouds- en restauratiewerken.

Art. 4.1. De zakelijkrechthouder en de gebruiker houden het monument in stand en onderhouden het door:

- 1° het monument als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade door brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het monument regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;

- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood;
- 5° de nodige maatregelen nemen om de werking als werktuig te verzekeren;
- 6° de windvang voor windmolens te vrijwaren;
- 7° het werkend industrieel erfgoed regelmatig in werking stellen volgens de regels van de kunst. Met de werking wordt bedoeld het functioneren van het totale productieproces waar dat mogelijk is.

Art. 4.2. De zakelijkrechthouder en de gebruiker houden de overgangszone in stand en onderhouden ze door:

1° de huidige windvang voor de windmolen te vrijwaren door:

- a) in een straal van 100 meter rond de molen de hoogte van hindernissen (zowel bebouwing als beplanting en grondwerken) zo veel mogelijk te beperken tot onder de onderzijde van de wieken in verticale stand, zeker aan de kant van de overheersende windaanvoer (zuidwest) en windafvoer (noordoost);
- b) buiten een straal van 100 meter rond de molen de hoogte van hindernissen zo veel mogelijk te beperken tot 1 meter hoger dan de onderzijde van de wieken per 100 meter, gerekend vanaf de molen. Voor deze zone kan ook de formule van Beljaars gehanteerd worden. Deze is gebaseerd op de ruwheid van het terrein, de afstand tot de molen, de gewenste maximale windreductie, de askophoogte van de molen en het landschapsreliëf. De aanvaardbare hoogte van de hindernis wordt dan berekend volgens de formule $(x/n) + c \cdot z + TAW$ waarbij:

- n = coëfficiënt voor ruwheid terrein (140 bij open, 75 bij ruw en 50 bij gesloten). Voor de Stenen Molen Ter Rijst is dit ruw (75);
- x = afstand van de hindernis tot de molen in m;
- c = coëfficiënt windreductie. Deze mag zeker niet meer zijn dan 10 % (factor 0,3);
- z = askophoogte in meter (helpt gevlucht + hoogte belt, berg of stelling)
- TAW (hoogtepeil ten aanzien van het maaiveld (kruiveld) van de molen)

Voor de Stenen Molen Ter Rijst in Herzele (die een askophoogte heeft van 12,50 meter) betekent dit dat de maximale hoogte van een hindernis op 100 meter 5,08 meter is en op 200 meter 6,42 meter, telkens op voorwaarde dat het hoogtepeil van het maaiveld identiek is aan dat van de molen;

- c) enkel af te wijken van de onder a en b opgesomde richtlijnen indien de hindernissen geen bijkomende windhinder veroorzaken. Dit is het geval voor een hindernis die zich bevindt achter een bestaande hindernis, gerekend vanaf de molen. Maar er wordt ook rekening gehouden met de windhinder die al bestaat door een verder afgelegen hindernis. Dergelijke afwijkingen op basis van bestaande hindernissen zijn enkel mogelijk indien de nieuwe hindernis gelijkaardig is aan de bestaande. Gelijkaardig verwijst in deze naar het onderscheid tussen beplanting, bebouwing en grondwerken. Voor bebouwing kan verder in beperkte mate afgeweken worden van de onder a en b opgesomde richtlijnen. Hierbij wordt rekening gehouden met de breedte van de nieuwe hindernis (idealiter niet groter dan de lengte van het gevlucht), de oriëntatie van het dak (idealiter volgt de nok zoveel mogelijk de straal van de cirkel rond de molen), de dakhelling (idealiter zo steil mogelijk), het dakvolume (idealiter zo eenvoudig mogelijk, zonder dakkapellen) en het bouwvolume (idealiter met afgeronde hoeken en (half)open wanden, dit laatste bijvoorbeeld bij autobergplaatsen);
- d) bij beplanting rekening te houden met de te verwachten groei. Om die reden wordt het aanplanten van zowel hoogstammen als bomenrijen vermeden. Het knotten of snoeien van bomen wordt aanbevolen, evenals het vervangen van zieke of gekapte windhinderende beplanting door een meer gepaste, lagere beplanting;

- 2° de zichten op de molen vanaf het openbare domein zoveel mogelijk te behouden;
- 3° wegen te behouden en onderhouden.

Art. 5.1. Een toelating is vereist voor de volgende handelingen aan of in het monument Stenen windmolen Ter Rijst in Herzele:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan de molenkap, de molenstaart, het kruiwerk, het gevlucht en de molenromp:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigingen van het kapvolume, de kapbedekking, de kapconstructie en gootconstructies;
 - b) het verwijderen, vervangen of wijzigen van de molenstaart;
 - c) het verwijderen, vervangen of wijzigen van het kruiwerk;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van het gevlucht;
 - e) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - f) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - g) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - h) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - i) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, waarbij wordt bekendgemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m²;
- 5° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
 - c) het vellen of beschadigen van bomen of struiken en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
 - d) het aanplanten van bomen of heesters;
 - e) alle werken of activiteiten die het microreliëf en de vegetatie kunnen wijzigen of beschadigen;
 - f) het aanbrengen of wijzigen van afsluitingen.
- 6° het uitvoeren van de volgende handelingen aan of in het interieur :
 - a) het uitvoeren van destructief materiaaltechnisch onderzoek;
 - b) het uitvoeren van structurele werken en het toevoegen van nieuwe structuren;
 - c) het uitvoeren van werken die het uitzicht of de indeling van het interieur wijzigen;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
 - e) het verwijderen, vervangen of wijzigen van plafonds, gewelven, vloeren, trappen, wand- en plafondafwerking, binnenschrijnwerken, inclusief de beglazing, lambrisering, beslag en van hang- en sluitwerk;

- f) het bepleisteren van niet-bepleisterde elementen of het bepleisteren met een andere samenstelling of textuur, alsook het ontleisteren van bepleisterde elementen;
 - g) het beschilderen van ongeschilderde elementen of het schilderen in andere kleuren of kleurschakeringen of met een andere verfsoort dan de aanwezige.
- 7° het uitvoeren van volgende handelingen aan de beschermde en nog in gebruik zijnde machines:
- a) het wijzigen, vervangen of herstellen van het beschermde goed of onderdeel ervan met niet-originele materialen en constructietechnieken;
 - b) het volledig of gedeeltelijk uiteen nemen, verplaatsen of wijzigen van de technische kenmerken.

Art. 5.2. Een toelating is vereist voor de volgende handelingen aan of in de overgangszone:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie voor zover deze werken invloed hebben op de windtoevoer en -afvoer van de molen, op het zicht vanaf en naar de molen, en op de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten.
- 2° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken voor zover deze werken invloed hebben op de windtoevoer en -afvoer van de molen, het zicht vanaf en naar de molen, en de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten:
 - a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
 - c) het verwijderen of wijzigen van parkconstructies;
 - d) het aanleggen of wijzigen van verhardingen;
 - e) het vellen of beschadigen van bomen of struiken en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
 - f) het aanplanten van bomen of heesters;
 - g) alle werken of activiteiten die het microreliëf en de vegetatie kunnen wijzigen of beschadigen;
 - h) het aanbrengen of wijzigen van afsluitingen.

Er is geen toelating vereist voor:

- 1° regulier onderhoud;
- 2° passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood.

Brussel, 26/06/23

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Si)
Getekend op: 2023-06-26 12:36:55 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE